

دکتر هوشنگ بشارت

شرح زندگانی مارکوس ارلیوس

قسمت دوم - امپراتور حکیم

«شیف ترین انسانی که درجهان زیسته است» این توصیفی است که هیپولیت تن فویسنده شهری فرانسوی از مارکوس ارلیوس کرده است . برای اینکه با این روح بزرگ آشنا شویم باید زندگی وی را مورد مطالعه قراردهیم . مارکوس ارلیوس تنها مرید و قادر یک مکتب فلسفی نبود .

عظمت این روح برگزیده بستگی به عظمت مکتب فلسفی که از آن پیروی میکرد ندارد عظمتش در نحوه زندگیست که انتخاب کرد و خواسته بود به آن طریق تحت فرامین مکتب فلسفی مورد علاقه خود زندگی کند . هر که به مطالعه کتاب مارکوس ارلیوس «یادداشت‌های خصوصی من» بپردازد ناچار است از زندگی او نیز آگاهی یابد زیرا حیاتش تفسیر زنده‌ای از افکارش بود .

مارکوس ارلیوس در ۲۶ آوریل سال ۱۲۱ میلادی در رم دیده بهجهان گشود . پدرش آنیوس وروس نام داشت و مادرش دمیسیا لوچیلا اصلا از شهر سوکوبو در ایالت بتیک اسپانیا بودند لیکن بیش از یک قرن بود که خانواده آنها در رم اقامت گزیده بود .

خانواده مارکوس ارلیوس در کاخ بزرگی در روی تپه‌های کولیوس اقامت داشتند اطراف کاخ آنها را باغ‌های زیبا فراگرفته بود . مارکوس ارلیوس پدرش را در کودکی از دست داد ولی هنگام مرگ پدر آنقدر بزرگ شده بود که خاطره پدر را به یاد داشته باشد و پدرش را آنچنان که میگوید نمونه رفتار خود قرار دهد :

« از پدرم تحمل و نیروی جوانمردی آموختم ». مادرش که از اشراف ثروتمند رم بود خاطرۀ یک زن مؤمنه را دروی بجای گذاشت « زنی آزاده خوش برخورد و ساده که نه تنها از اعمال بد پرهیز میکرد بلکه حتی ازورود افکار رشت در وجود خود ممانعت میکرد » .

دهیسیا لوچیلا علاوه بر زیبائی چهره از پاکی ، روحی منزه و تربیت شده نیز برخوردار بود . زبان یونانی را چنان صحیح وزیبا مینوشت که یکی از ادبیات معاصر اوی در مقابله با زیبائی قلم دهیسیا لوچیلا سر تعظیم فرود میآورد .

دهیسیا لوچیلا نگران سلامت پسر خود هارکوس اورلیوس بود زیرا نحیف و ضعیف بدنیا آمده بود و از اینکه پرسش را به مدارس عمومی بفرستد واهمه داشت لذا از مقامات رومی اجازه گرفت که پرسش به مدرسه نرود و در خانه نزد معلمین حکیم و ورزیده به تحصیل علم بپردازد .

از کودکی هارکوس اورلیوس رفتاری جدی و روحی صادق و صمیمی داشت . با علاقه زیاد درس مینخواهد و تمایل مشهودی به درس فلسفه نشان میدارد . لذا در عنفوان جوانی با آنچه که خودش « انصباط یونانی » مینامد آشنا گردید یعنی روش تعلیم و تربیتی که به پرورش جسم و روح با هم توجه داشت .

درس شش سالگی در زمرة اشراف درآمد و درسن هشت سالگی وارد مدرسه مذهبی سالین گردید ولی هنگامیکه به سن دوازده سالگی رسید خودش تصمیم گرفت پیراهن مخمل سفید ملیله دوزی شده خاص پسران اشراف را برای خشن پشمی فیلسوفان عوض کند . و با وجود سلامتی هنزاول خود اراده کرد که طبق انصباط سخت و زهد مکتب رواقیون زندگی کند و روی تخت چوبی بدون تشک شبها بیارامد . فقط اصرار مادرش باعث شد که بالاخره قبول کند روی تخت چوبی خود پوست حیوانی بیندازد

وروی آن بخواهد.

علاوه بر تربیت ادبی که عبارت از مطالعه اشعار پهلوانی و تراژدی و نوشه‌های ادبیان بزرگ بود مارکوس ارلیوس تعلیم هنر هم گرفت موسیقی آواز و رقص آموخت و این هنرها را با هنر طراحی و نقاشی تکمیل کرد.

دیو گفت که استاد نقاشی و پیرو مکتب رواقیون بود اورا در این هنر رهبری کرد و با او آموخت که چگونه دقت در خطوط ورنگها قادر است برای درک و تحسین آثار زیبا و بزرگ و کوچک قادر متعال بانسان کنم که نماید.

ادبیات و هنرها زیبا نتوانست مردی را که بسوی مطالب عالمیتر کشانده میشد مدت زیادی با خود نگهداش غریزه وذوق و علاقه مارکوس ارلیوس متوجه معانی محکم و عمیق بود.

از جوانی تمایل و عشقی برای فلسفه در خود احساس کرده بود. چون روح زمان و تمایلات محیطی که در آن زندگی میکرد به مکتب رواقیون خیلی نزدیک بود و این مکتب با روحیه نیرومند و فعلی رومیها تطبیق کامل داشت مارکوس ارلیوس امپراتور آتیه روم پیرو این مکتب گردید. بدون اینکه تعلیمات مکتب افلاطون و مشائین را که ما کسیم روتیر و کلودیوس سرووس به او آموخته بودند از نظر دور کند، مکتب رواق اورا بیشتر بسوی خود جلب شود.

جونیوس روستیکوس اورا با اپیکت آشنا کرد و آپولونیوس مقدونی و سکستوس نوئه پلوتارک به جزئیات مکتب رواقیون واردش گردند. ولی از میان تمام استادان که اورا تعلیم داده بودند آنکه عزیزتر بود همانا مرد درستکار و صدیقی بود که کرنلیوس فرونون نام داشت.

این ادیب مشهور نه تنها امپراتور آتیه را از جوانی هنر نطق و خطابه و نوشن

آموخت بلکه نفوذش تا سنین بلوغ و پیری در مرید نخبه‌اش پابرجا ماند. دریک نامه خصوصی به فرونتون هارکوس اورلیوس این سطور آتشین پر از عشق و دوستی را نوشته است:

«مراجعت تو در عین حال موجب خوشبختی و نگرانی من است. چرا موجب خوشبختی من است؟ هیچکس البته این سوال را نخواهد کرد زیرا جواب آن پر واضح است چرا موجب نگرانی من است من اکنون علت آنرا به تو اعتراف می‌کنم. تو مطلبی بمن داده‌ای که در باره آن باید تفحص و تقریر کنم و هنوز آنرا شروع نکرده ام علتش نداشتن وقت نیست بلکه برای اینست که کتاب اریستون (فیلسوف رواقی) من را بخود مشغول کرده است.

مطالعه این کتاب من را گاهی با خودم دوست می‌کند و گاهی دشمن. وقتی تقوی بمن می‌آموزد مرا با خودم دوست می‌کند ولی وقتی بمن نشان میدهد که تا چه اندازه از این تقوی بدور هستم هرا با خودم دشمن می‌سازد و مرید تو از خجلت سرخ شده و حسرت می‌برد که به سن ۲۵ سالگی رسیده است و هنوز روحش را با این افکار عالی صیقل نداده. در نتیجه عصبانی می‌شوم اندوه مرا فرا گرفته و از خوردن غذا امساك می‌کنم.

در میان این همه درد که روح من را در بر گرفته هر روز نامه نوشتن برای تو را به روز دیگر محول می‌کنم. «با وجود کوشش‌های فرونتون برای دور ساختن مریدش از فلسفه و جلب توجه او به ادبیات دوستی آنها برای همیشه باقی و پایدار هاند. هنگام هرگ امپراتور هادرین هارکوس اورلیوس در عنفوان جوانی بسر می‌برد. امپراتور هادرین، آنون شهرت به «زاده» را که تاریخ پدر نوع بشر ناهیده بعنوان جانشین خود معین کرده بود.

چون آنتون زاہد فرزند پسر نداشت هادربن وصیت کرد که مارکوس اورلیوس ولوسیوس دروس را به فرزند خواهد کی قبول کند و آنتون زاہد را مختار کرد هردو یا یکی از آنها را بسه حکومت امپراطوری برگزیند . آنتون ، لوسیوس دروس را کنار گذاشت و در شورائی که تشکیل داده بود مارکوس اورلیوس را بعنوان تنها جانشین خود معین کرد .

چونکه به مقام ولایت عهدی رسید نام سزار بوی داده شد و ناجار به ترک کاخ پدری در تپه های کولیوس گردید و چنانکه مقامش اقتضاء میکرد در کاخ امپراطوری بر فراز تپه بالاتن اقامت گزید . امپراطور آنی روم با فوستین دختر ملکه وقت ازدواج کرد . این همسر که خودش وی را « ساده و هربان » توصیف میکند تعداد زیادی فرزند برای او به دنیا آورد .

فرونتون مینویسد تولد هر فرزندی « برای مارکوس اورلیوس یک روز جشن و نورآرام و امید نازه از دعای اجابت شده و شادی مطلقی همراه میآورد » بدختانه سلامت نوزادان عزیزش همیشه وی را نگران میکرد و چند فرزندش در ابتدای تولد بدرود حیات گفتند . لحظات آرامش و خوشبختی برای او بسیار به ندرت پیش میآمد و هر گاه این لحظات فرا میرسید با خوشحالی به آنها اشاره میکرد .

روزی مارکوس اورلیوس به فرونتون مینویسد : ما هنوز گرمای تابستان را احساس میکنیم ولی چون فرزندان ما سلامت هستند گوئی که هوای خنک و مطبوعی را تنفس میکنیم هوایی چون هوای بهاران » .

تا مرگ آنتون در سال ۱۶۱ میلادی مارکوس اورلیوس وقتی را که صرف خانواده محبوبش نمیکرد به امور دولت که امپراطور باو واکذار میکندرانید یا به مطالعه قوانین و فلسفه میپرداخت .

هنگامیکه آتنون مرگ کرا نزدیک خود دید دستور داد مجسمه طلائی پیروزی و بخت را که نشانه و محافظ قدرت امپراتوری بود به اطاق پسر خوانده اش مارکوس ارلیوس بیرون نداشت.

در آن هنگام مارکوس ارلیوس چهل سال داشت از لحظه ایکه امپراتور شد به یاد کار هادرپن برادر خوانده خود لوسیوس وروس را لقب آگوست داد و اورا شریک بخت خود کرد و پریث پایه در مساوات مطلق اورا نیز امپراتور کرد. یعنی از آن پس روم در عین حال دو امپراتور داشت هردو مساوی و برابر با یکدیگر. و برای اینکه برادر خوانده خود را بخود نزدیک تر سازد و باعید اینکه بار مسئولیت اداره امور امپراتوری را تا اندازه ای بدوش لوسیوس وروس بیاندازد و خود به عبادت و مطالعه فلسفه، بیشتر بپردازد دختر بزرگش لوچیا را بعقد لوسیوس وروس درآورد. لوسیوس وروس که هر دوش چهره و ادب ظریفی بود با این لطف که مارکوس ارلیوس به او کرده بود هر دو بهتری نشد به زندگی راحت و تنبیل خود ادامه داد و سعی کرد بعنوان یک مرید حقیقی مکتب اپیکور ازلذات زندگی پر خوردار شود و فقط در جای پای برادر خوانده خود قدم کذاres و نسبت به وی همیشه وفادار و مهربان باشد.

مارکوس ارلیوس نسبت به رفتار برادر خوانده اش با چشم اغماس مینگریست و لوسیوس وروس نسبت به اموری که مزاحم لذاتش میشد توجهی نمیکرد و برادر خوانده خود را زیر بار کمرشکن هسوزیت اداره امور امپراتوری تنها و بی کمک میگذاشت.

احراز بزرگترین مقام و قدرت موجود، روح ساده و سخاوتمند و قلب صاف و صادق مارکوس ارلیوس را عوض نکرد. نسبت به وسوسه های قدرت ولذات دنیوی بی علاقه باقی ماند و همیشه گوشش متوجه ندای وظایف و تکالیفش بود.

دیری نکدشت که به مسئولیت های مقامی که خودش نخواسته بود و جست وجو نکرده بود ، غم و اندوه عزاها بیماری ها و جنگ ها اضافه گردید ولی همیشه وظایف مقام خود را با علاقه و فدا کاری تام و وجودان رهبری که پراز افکار و سخنان حکما بود انجام داد .

از ابتداء حکومت مارکوس اولیوس صلح و آرامشی که امپراتوری از آن برخوردار بود ، با عصيان نظامی در بریتانیا و نهضت های شورشی در مرزهای آلمان که از توابع امپراتوری روم بود ، دستخوش تزلزل گردید . رو دخانه تیبر از ستر طغیان کرد و محلات پائین شهر رم را دستخوش سیل نمود و اضافه بر خسارات واردہ از سیل در روستاهای از جمله محو میحصول و انهدام دامها بالای زمین لرده هم نازل شد . پارت های ارمنستان را اشغال گردند و سوریه را تهدید هیکرددند برای مقابله با دشمن مارکوس اولیوس آویدیوس کاسیوس ژنرال متھور و شیخاع ولی جاه طلب و سخت دل را مأمور کرد تا لژیون های رومی مصر را رهبری کند .

سپس برای برقرار کردن صلح در شرق اوسیوس وروس بردار خوانده و امپراتور هم طراز خود را به آن ناحیه فرستاد .

پس از نبردهای سخت رومی ها پارت های را به ماوراء فرات راندند ولی سربازان پیروز وروس در مراجعت از سوریه با خود میکرب مرض و با همراه آوردند . بیماری و با تامناطق رود راین شیوع پیدا کرد . خیابان های شهر رم از اجساد مرد کان انباشته شده بود و در روستاهای دامها و انسانها همه با هم جان میسپردند .

در همان زمان که فکر مردم از بالای وبا مشوش بود خبر رسید که ایلات هارکومان از مردم بربر زرمانی جنوب با ایلات دیگر متحد شده و ایلات نوریاکورتی را اشغال کرده و تا هر زیستگاهی پیش آمدند مارکوس اولیوس ولوسیوس وروس همراه

ژنرال‌های شجاع برای مقابله با دشمن آماده شدند به منطقه آکیله رفتند و در آنجا ارتش امدادی تازه‌ای تشکیل دادند . به مخصوص ظهور قوای روم برابرها حساب کار خود را کردند پس از مذاکره با امیر اطوز موج برابرها به آن طرف دانوب عقب نشینی کرد . ولی مارکوس ارلیوس دریافت که عدم وفا به عهد وزیر پاگداشتن قراردادها نزد اقوام بر بر نوعی دفاع قانونی محسوب می‌شود . متوجه شد که عقب نشینی متجاوزین حیله‌ای بیش نیست لذا با الشگرانش راه خود را در نیال کرد وارد کوه‌های آپ شد از مرزها بازدید کرده استور ترهیم راه‌ها را صادر کرد و به رودخانه راین رسید .

سپس در حین زمستان به رم مراجعت نمود . در طی راه لوسيوس وروس هریض شد و سه روز در حالت اغماء بسربرد و با تمام توجهی که مارکوس ارلیوس برای مداوا و معالجه وی کرد در سن ۳۹ سالگی پس از ۹ سال حکومت بدروی حیات گفت (سال ۱۶۹ میلادی) مارکوس اورلیوس جسد برادر خوانده خود را به رم آورد و برایش تشییع جنازه پر عظمتی ترتیب داد ، به مخصوص اینکه باز مسئولیت حکومت به تنهائی بدلوشش افتاد خبر رسید که برابرها با تعداد بیشتری وارد نوریاک ورتی شده‌اند و به -

قراردادهای خود وفا نکرده‌اند .
دانشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پortal.jam.ac.ir

تصویحت

یکی ابراهیم ادhem را گفت که : هرا نصیحتی کن . پرسید : ای برادر ! پشیزی را در خواب دوست تر داری یا گوهر سه هزار دیناری را در بیداری ؟ گفت : پس دنیا خوابست و آخرت بیداری و آنچه در دنیاست نسبت بنعیم آخرت کمتر از پشیزیست نسبت بگوهر سه هزار دیناری .
(امام محمد غزالی)